

Aleg. 27.

Wniosek.

W wykonaniu ustawy z dnia 29. lutego 1880 (Nr. 37 dz. u. p.) mającej zapobiedz szerzeniu się i zawleczeniu księgosuszu, postanowiło c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych wraz z Ministerstwem handlu, rolnictwa i sprawiedliwości z §. 9 rozp. z d. 12. kwietnia 1880 (Nr. 38 dz. p. p.), iż piętnowanie bydła rogatego w pasie granicznym, za okolicę niebezpieczną uznanym, ma się odbywać przez wypalanie znaków przepisanych na lewej zadniej łopatce.

Zważywszy, że podobne piętnowanie bydła jest bardzo dla takowego szkodliwym, gdyż często zdarzają się wypadki, że krowy cielne porzucają po piętnowaniu, zaś w każdym razie po takowem zmniejsza się znacznie i przez czas dłuższy dojność krów;

Zważywszy, że przez piętnowanie, często powtarzane bydło dawniej najłagodniejsze, dziecziej i staje się niebezpieczne, a samo kaleczenie zwierzęcia jest bezpotrzebną srogością;

Zważywszy w końcu, że cała ludność rolnicza zamieszkała w pasie granicznym, jednym głosem domaga się zniesienia dotychczasowego szkodliwego, a barbarzyńskiego sposobu znaczenia bydła:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby wydał jak najspieszniej rozporządzenie, zmieniające dotychczasowy sposób znaczenia bydła rozpaleniem żelazem na lewej zadniej łopatce, a zastąpić takowe wypalaniem znaków na rogach, zaś w przypadku braku tychże zawieszaniem na szyi bydłęcia plomby na mocnym sznurze lub łańcuchu.

Wnioskodawca :

Mieczysław Rey.

J. Popiel, Spławiński, Max, Franciszek Jasiński, Buchwald, Garbaczynski, H. Czajkowski, Wodziński, Wojciech Dzieduszycki, Gedel, Kitrys, Pilat, Towarnicki, Małkowski, Rożankowski, Solecki, Kupeczyński, Sylwester Sembratowicz, Wohlfarth, Józef Jasiński, Golejewski, Fedorowicz, S. Koziębrodzki, T. Dzieduszycki, A. Czajkowski, Dobrzyński.

